

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022. Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

*«Των αγίων και θεοφόρων πατέρων της
εν Χαλκηδόνι Δ' Οικουμενικής συνόδου».*

Μαρίνης μργαλομάρτυρος.
έτος 15^ο Τεύχος 659

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Δ' ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ(Ματθ.ε, 14-19)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη - Θεολόγου

«ος εάν ουν λύσει μίαν των εντολών τούτων των ελεχίστων και διδάξη αυτώ τους ανθρώπους, ελάχιστος κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών ος δ' αν ποιήση και διδάξη ούτος μέγας κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών.» (Ματθ.

ε',14-19).

Η Εκκλησία μας τη σημερινή Κυριακή έχει θεσπίσει και τιμά τη μνήμη των αγίων Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου. Σήμερα γιορτάζουν όχι ένας ή δύο αλλά 630 Πατέρες, 630 «αστέρια» όπως λέγει το δοξαστικό. Η Σύνοδος έγινε στη Χαλκηδόνα της Μικράς Ασίας το 451 μ.Χ. Οι άγιοι Πατέρες ασχολήθηκαν με τη στερέωση της ορθόδοξης πίστης μας, καταδικάζοντας τους τότε αιρετικούς τον Ευτυχή και το Διόσκουρο, που πρόσβαλλαν το δόγμα της θεανδρικότητας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Έτσι καταδίκασαν την αίρεση του μονοφυσιτισμού και διακήρυξαν την αλήθεια, πώς ενώθηκαν οι δυο φύσεις στο πρόσωπο του Κυρίου μας, ότι δηλαδή ο Χριστός είναι τέλειος άνθρωπος , αλλά

συγχρόνως και τέλειος Θεός. Στο πρόσωπο του Χριστού υπάρχουν δυο φύσεις η ανθρώπινη και η θεία κι αυτές είναι ενωμένες « **αχωρίστως, αδιαιρέτως, ατρέπτως και ασυγχύτως**». Οι πατέρες χρησιμοποιούν ένα βοηθητικό παράδειγμα για την κατανόηση των φύσεων του Χριστού. Αν πάρεις ένα κομμάτι σίδηρο και το βάλεις στη φωτιά, θα γίνει κατακόκκινο, θα πυρακτωθεί, θα πάρει τη φωτιά όλη επάνω του. Το σίδηρο όμως δεν παύει να είναι σίδηρο, ούτε η φωτιά παύει να είναι φωτιά, κρατούν καθένα την ιδιότητά τους. Κάπως έτσι μπορούμε να εννοήσουμε πώς στο Χριστό το ανθρωπινό ενώθηκε με το θείο. Αυτή την τεράστια αλήθεια δίδαξε η Δ' οικουμενική Σύνοδος εναντίον των αιρετικών του μονοφυσιτισμού.

Όπως αναφέρεται στο συναξάρι της αγίας Ευφημίας, η απόφαση των Πατέρων επισφραγίστηκε και με ένα θαύμα. Συγκεκριμένα για να πάψει η έριδα μεταξύ ορθοδόξων και μονοφυσιτών, αποφασίστηκε να συνταχθούν δυο τόμοι (αποφάσεις), ο ένας θα κατέγραφε τον όρο της πίστεως των ορθοδόξων και ο άλλος των μονοφυσιτών. Στη συνέχεια οι δυο τόμοι τοποθετήθηκαν μέσα στη λάρνακα, που ήταν ολόσωμο το άγιο λείψανο της αγίας Ευφημίας, για να φανερωθεί ποιόν από τους τόμους θα αποδειχθεί η αγία. Όταν ανοίχτηκε η λάρνακα, βρέθηκε ο μεν τόμος των αιρετικών πεταμένος στα πόδια της αγίας, ο δε τόμος των ορθοδόξων αγκαλιά στο στήθος της! Η ανάμνηση του θαύματος της αγίας Ευφημίας γιορτάζεται στις 11 Ιουλίου.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο που η Εκκλησία μας σήμερα προς τιμή της μνήμης των αγίων Πατέρων επέλεξε το συγκεκριμένο ευαγγελικό ανάγνωσμα. Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ακούσαμε ένα κομμάτι της επί του όρους ομιλίας του Του Κυρίου μας. Ο Χριστός παρομοιάζει τους μαθητές Του με το φως του κόσμου: **«Υμείς εστέ το φως του κόσμου, ου δύναται πόλις κρυβήναι επάνω όρους καθημένη»**(Ματθ. ε', 14). Τους προτρέπει η ζωή τους να λάμπει από το φως, ώστε βλέποντάς τους οι άνθρωποι να δοξάζουν το Θεό.

Ας επιμείνουμε λίγο στον παραβολικό λόγο του Ιησού, με τον οποίο οι μαθητές Του παρουσιάζονται σαν το φως του κόσμου. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης μας πληροφορεί πως αληθινό φως του

κόσμου είναι μόνο ο Θεός. Στο πρόσωπο του Χριστού οι άνθρωποι είδαμε το φως της θεότητας **«εγώ ειμί το φως του κόσμου και της ζωής»**. Ο Χριστός, λοιπόν, είναι το φως του κόσμου, το φως το αληθινό, το οποίο φωτίζει πάντα άνθρωπο ερχόμενο στον κόσμο. Τόσο οι μαθητές του Κυρίου όσο και οι πιστοί χριστιανοί γενικότερα, επειδή δέχονται το φως το αληθινό, γίνονται οι ίδιοι φως με τη σχετική έννοια.

Ο Χριστός είναι ο ίδιος φως και συγχρόνως πηγή φωτός. Το φως δίνει πρώτα απ' όλα ζωή. Το φως ζωογονεί τον κόσμο. Οι πιστοί είναι ετερόφωτοι, γιατί αντλούν φως από την πηγή Εκείνου. Παίρνουν το θείο φωτισμό κι έτσι γίνονται **«τέκνα»** και **« υιοί φωτός»**. Ο ίδιος ο Κύριος είπε: **« εγώ είμαι το φως, η ζωή, η οδός, η αλήθεια»**. Έτσι είμαστε απολύτως σίγουροι ότι γνωρίζουμε την αλήθεια και αυτή είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο εναθρωπήσας αληθινός Θεός. Οι οικουμενικοί Σύνοδοι με τις αποφάσεις τους αυτή την αλήθεια κατοχύρωσαν.

Η εν Χριστώ ζωή, όπως διδάσκει ο Γρηγόριος Νύσσης, μέσα στο φως του Χριστού και ταυτόχρονα μια ακτινοβολία του φωτός αυτού μεταξύ των ανθρώπων. Έτσι στο βαθμό που φωτιζόμαστε από το φως του Χριστού και υπακούμε στα κελεύσματα του Ευαγγελίου, γινόμαστε κι εμείς φως του κόσμου, αποτελούμε επίσης την **«πόλιν επάνω του όρους κειμένη»**, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου. Η θέση μας σαν μαθητές του Χριστού στο σύγχρονο κόσμο είναι περίοπτη, όλοι μας έχουμε στραμμένα τα μάτια μας στο λυχνάρι που καίει και λάμπει από το φως του Χριστού, γινόμαστε κι εμείς λυχνάρια αναμμένα από το φως του Χριστού, καλούμαστε να εκπέμψουμε φως πίστεως, τόσο με τα λόγια όσο και με τα καλά μας έργα. **« Ούτω λαμψάτω το φως υμών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ίδωσιν υμών τα καλά έργα και δοξάζουσι τον πατέρα υμών τον εν τοις ουρανοίς»**(Μαυθ.ε',16).

Παρόλα αυτά, δυστυχώς, διαπιστώνουμε πως σήμερα πολλοί άνθρωποι, κατ' επίφαση πιστοί, έχουν χάσει αυτή την αλήθεια και βρίσκονται σε πραγματικοί σύγχυση. Καταφεύγουν άκριτα σε αιρέσεις, σε ανατολικές θρησκείες, όπως στον ινδουισμό, στο βουδισμό και στα παρακλάδια τους π.χ. η γιόγκα, ο διαλογισμός, η

νιρβάνα κ.α. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι είναι σοφοί, επειδή αποδέχονται κάθε τέτοια δοξασία. Συχνά οι αστόχαστοι ακούμε να λένε ότι ναι ο Θεός είναι ένας, αλλά ανά τόπους τον λατρεύουν με διαφορετικό τρόπο!

Οι άγιοι πατέρες μας παρέδωσαν δια των οικουμενικών Συνόδων την αληθινή πίστη στον ένα Θεό. Δεν πρέπει να παρασυρθούμε και χαλαρώσουμε την πίστη μας προς τον ευαγγελικό λόγο του Κυρίου.

Κλείνοντας το σημερινό πόνημα, θα ήθελα να κάνω κάποιες παραπάνω σκέψεις για τους « πατέρες της Εκκλησίας». Ποιοι, λοιπόν, είναι αυτοί οι πατέρες; Πατέρες ονομάζουμε εκείνους τους επισκόπους, τους ιερείς και μοναχούς, που διακρίθηκαν για την αγιότητα του βίου τους, αλλά και την καθαρότητα και ορθότητα της ορθόδοξης διδασκαλίας τους. Είναι όλοι εκείνοι που με το φωτεινό τους παράδειγμα, αλλά και το φωτισμένο λόγο τους τους, έθεσαν τα όρια που διαχώρισαν την αλήθεια από το ψέμα και περιφρόνησαν την πίστη από την παραχάραξη των αιρετικών και την αλλοίωση της. Είναι αυτά τα όρια, τα οποία όταν αμφισβητήθηκαν, έγιναν όροι οικουμενικών Συνόδων, όροι όπως αυτοί της Δ' οικουμενικής Συνόδου στη Χαλκηδόνα, οι οποίοι αντιμετώπισαν όλες εκείνες τις αιρέσεις, που διαστρέβλωναν την αλήθεια της Εκκλησίας μας γύρω από το πρόσωπο του Κυρίου μας. Η κατάληξη ήταν μια διατράνωση του δόγματος της πίστεώς μας περί του δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδος, ότι ο Ιησούς είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος.

Αγαπητοί μου αδελφοί, μέσα στην Εκκλησία υπάρχει μια αδιάσπαστη αλυσίδα, την οποία αναγνωρίζουμε στη φράση της Δ' οικουμενικής Συνόδου: **«επόμενοι τοις θείοις πατράσι»**. Πρέπει να ακολουθούμε τους θείους πατέρες, αφού οι Απόστολοι ακολουθούν το Χριστό και οι πατέρες τους Αποστόλους. Αυτή είναι πάντα η γραμμή της Εκκλησίας μας, την οποία πρέπει να ακολουθήσουμε κι εμείς στη ζωή μας. Να μην έχουμε ευήκοα ώτα σε σειρήνες σύγχρονων αιρετικών και να μείνουμε πιστοί και αφοσιωμένοι στην Εκκλησία μας, για να είμαστε με τους πατέρες, τους Αποστόλους και τελικά με τον ίδιο τον Κύριό μας. Αμήν.

